

nævnt i denne sammenhæng, er det for at fremhæve byfornyelsesarbejdet, der også bør sigte mod en hensigtsmæssig strukturering af byen.

Der sigtes med dette punkt bl. a. til mulighederne for en ændring af den planlægningspraksis, der har givet sig udtryk i en normalt meget skarp adskillelse mellem boliger og erhverv. Denne praksis er i hovedsagen opstået som en reaktion på de gener og den miljøforringelse, der ramte ældre boligkvarterer i takt med, at mindre håndværksvirksomheder, der typisk var blandet ind mellem boligerne, ændrede karakter til egentlige industrivirksomheder. Adskillelsen mellem boliger og alle former for erhvervsudøvelse i nye kvarterer har imidlertid ikke vist sig tilfredsstillende, men har præget boligkvartererne med de mangler og ulemper, som er almindeligt kendt under begrebet „sovebymiljøer“. Man har erkendt, at der i boligkvartererne er behov for en vis kontakt med erhvervslivet også ud over det lokale servicebehov.

Dette behov vil ved omhyggelig planlægning kunne imødekommes ved placering af mindre enheder af boligområder og erhvervsområder for f. eks. håndværks- og visse servicevirksomheder, således at en integrering mellem områderne opnås, uden at det medfører indbyrdes gener for beboere og brugere. Der vil også kunne indpasses ikke-generende enkeltvirksomheder i boligområder. Forudsætningen for, at en sådan integrering får de tilsigtede miljøforbedrende virkninger, er dog, at den enkelte virksomhed underkastes en nærmere vurdering med hensyn til eventuelle medfølgende gener for omgivelserne af f. eks. trafikale, støjmæssige eller lignende art.

2) I forhold til det oprindelige lovforslag indeholder den nu foreslåede bestemmelse en udvidelse. Det foreslås præciseret, at der i forbindelse med kommunernes planlægningsvirksomhed skal finde en helhedsvurdering sted, der kan danne grundlag for anvendelsen af såvel de økonomiske som de naturgivne ressourcer i kommunen. I den foreslåede formulering fremhæves ved siden af de økonomiske forhold særligt hensynet til økologiske faktorer. Den eksisterende viden om økologiske sammenhænge i naturen og deres betydning for menneskets levevilkår er endnu begrænset, ligesom forskningsresultaterne på dette område endnu foreligger i en form, der gør dem vanskeligt omsættelige til brug for den fysiske planlægning. Det må imidlertid påregnes, at der inden for en overskuelig årrække vil fremkomme ny viden og forskningsresultater, der kan — og bør — anvendes også i kommunernes fysiske planlægning.

3) Ved den tredje uddybning af den generelle formålsangivelse tilsigtes det at fremhæve vigtigheden

af, at den fysiske planlægning anvendes som forureningsforebyggende middel. Dette gælder ikke mindst ved støjbekæmpelse. Miljøministeriet påregner fortsat at udsende vejledninger m. v. om forureningsforebyggende foranstaltninger og om samspillet mellem miljøbeskyttelsesloven og lovgivningen om den fysiske planlægning, jfr. navnlig miljøstyrelsens vejledning nr. 2/1974 om miljøhensyn ved planlægning. Ved spørgsmålet om placering af tung industri må planlægningen for den enkelte kommune ske på baggrund af regionale overvejelser, jfr. lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 3, hovedstadsregionplanlovens § 2, stk. 1, nr. 4, samt miljøbeskyttelseslovens kapitel 9. Der er i forhold til den oprindelige udformning af dette punkt sket en sproglig harmonisering med den tilsvarende bestemmelse i lands- og regionplanloven.

I *stk. 3* understreges ønskeligheden af, at befolkningen i videst muligt omfang inddrages i planlægningsarbejdet. Den foreslåede bestemmelse afviger sprogligt fra formuleringen i det oprindelige lovforslag, idet det nu direkte fremgår, at kommunerne i videst muligt omfang bør inddrage kommunens beboere i planlægningsarbejdet. Denne udformning af princippet om offentlighed i planlægningen skal ses som udtryk for den vægt, regeringen tillægger dette princip som led i regeringens målsætning om at udbygge nærdemokratiet på så mange områder som muligt.

For så vidt angår den fysiske planlægning har der navnlig i de senere år kunnet konstateres en voksende interesse i offentligheden for at medvirke ved udformningen af det nære miljø. Denne interesse er ikke altid imødekommet ved kommunernes planlægning, hvilket har givet anledning til kritik af de gældende bestemmelser om offentliggørelse m. v. af byplaner. Ved nærværende lovforslag søges denne kritik imødekommet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets bestemmelser om offentlighedens medvirken ved tilvejebringelse af henholdsvis dispositionsplaner og lokalplaner.

Til kapitel 2.

I dette kapitel er optaget bestemmelserne om dispositionsplanlægningens udførelse og dispositionsplaners indhold og tilvejebringelse.

Lovbestemmelser om dispositionsplaners tilvejebringelse og indhold findes ikke i den gældende byplanlov, men allerede indenrigsministeriets cirkulære af 21. oktober 1939 om byplanloven åbnede mulighed for, at kommunernes byplanligt kunne opfyldes foreløbigt ved udarbejdelse af dispositionsplaner. Hjemmelen til denne ordning findes i byplanlovens § 1, stk. 5, hvorefter ministeren kan